

distrutto con poche case di Bulgari attorno e questi salvatici. — Giornale del nobile Marino di Maroizza C. Caboga. Споменик XXXIV, стр. 221—222).

1719 г.

№ 68.

Скопйе.

Въ обсега на сръбската Печска патриаршия влизаха и сѣверомакедонскитѣ български крайща, поради което и въ титула на патриарситѣ сж стояли и думитѣ „патриархъ на всичкитѣ сърби и на българитѣ“. Срв. № 49. Главенъ градъ въ тая областъ е Скопйе, смѣтанъ отъ самитѣ патриарси за български градъ. Така, въ едно писмо на патриарха Мойсея, писано въ Скопйе, на 4 окт. 1719 г., се казва, какво той (патриархътъ) още прѣди Кръстовъ-день (14 септ.) билъ съобщилъ отъ своя прѣстоленъ градъ Пекъ на митрополита Викентия, че ще дойде на обиколка въ българската часть на своята духовна областъ и че сега (4 октомври) се намира тамъ, въ Скопйе: ... се ... обрѣтамо зде с мѣстѣ Скоплю. Како смо се ваздигнали ѿ своего прѣстола наго мѣста прѣжде Ваздвиженїа частнаго и живѣт'ворѣщаго кръста, ка тимъ бо смо и братствѣ кашем ѿписали о нашемъ шаствїю пѣт Българскїе земли (Споменик LI 120—121).

1722 г.

№ 69.

Солунъ.

Иконописната и фрескова живопись у гърцитѣ, българитѣ и сърбитѣ отдавна е черпила образци и умѣние въ Светагора. Извѣстни сж прѣзъ XVIII и XIX в., освѣнъ светогорската, и другитѣ школи — янинската, самоковската, трѣвненската, дебърската, разложката, ще рече школи гръцка и българска. Българскитѣ зографи сж работѣли не само изъ българскитѣ земи, но и въ сръбскитѣ, въ сегашното сръбско кралство и въ Босна. И патриаршеската сръбска църква въ Пекъ е била прѣзграфисана отъ иконописци българи и гърци, дошли отъ Солунско. Въ едно писмо на сръбския патриархъ Мойсея отъ год. до 1722 до митрополита Викенти Павловичъ между друго четемъ:

Извѣстно есди кашемъ прѣвѣщен'ствѣ гнѣ брате, како намъ прїшли есѣ писци изъ Солуна ѿнѣ третїе недели по пасхи, единъ